Същите мисли се тълпяха и зад челото на царя и спътниците му, докато конете им бавно стъпваха по полегатите плочки, които слизаха надолу към Етъра.

Като минаваха по моста Свети Димитър, Калоян скритом хвърли поглед към боляра Сеслав и леко се усмихна.

- Какво мърмориш под наса си, Славе? И ти ли си от ония?

Сеслав бавно ее изчерви и не отговори.

Когато минаваха по мост или през градски порти, богомилите бяха длъжни полугласно да изговорят разни молитви и заклинания.

Те минаха моста, завиха край черквата на Чудотвореца и поеха към дома на архиепископа. Пред високата каменна ограда ги посрещнаха неколцина дякони и презвитери, които с ниски поклони разтвориха дъбовата порта и ги преведоха през една малко дворче, послано с плочи, към жилището, което се издигаше в средата на Трапезица. Най-горе, накрая на стръмната стълба, ги владиката привествува ~~граничовонен епископ~~, презвитер Константин, ~~и екзарх Григорий~~. Царят свали шапката си, целуна ръка на владиката и прекрачи прага, последван от ~~княз~~ Белота, Сеслав и Сергий, ~~и настрофилакта~~. Екзархът избърза напред по широкия трем и с ниски поклони отвори една малка вратичка. Гостите влязоха в някаква полутъмна сводеста стая. Внезапното преминаване от светло на мрачина едва им позволи да различат предметите в стаята. В ляво, полека-лека се очерта някакво ниско, дървено ложе, над което, в ~~нишата~~ незуле на стената, бещукаше скъпоценно кандило. Архиепископът лежеше с неподвижно отпуснати ръце и склопени очи. Изпитото му лице бе получило някакъв особен глинен цвят. Наведен близо до ложето, стар врачовник разтъркваше прахове от разни билки в една зелена пръстена паница. Като видя ~~всичките~~ високите гости, той побледня и цял разтреперан, тихичко се измъкна.

Калоян доближи до болния, седна върху подадения му от